

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πρῶτον

Θέλω νὰ ξέρω ἂν μ' ἀγαπᾷς — ρωτῶ τὸ κάθε ἀστέρι,
τὴ θάλασσα, τὰ λουλούδια, τὰ κύματα, τ' ἀγέρι,
μὰ ἔλα ἐκεῖνα ποὺ ρωτῶ σωμαίνουρ ἔνα-ἔνα
καὶ μὲ θωροῦν παράξετα σὰν νὰ γελοῦν μ' ἐμένα.
Αἰ! ἄστρα, μαῦρα κύματα, λουλούδια χαρωπά,
γελάτε δὼς θέλετε, ἐκείνη μ' ἀγαπᾷ.

Δεύτερον

Κι' ὅταν μὲ βάνουτε 'στὴ γῆ, γλυκὴ μοι ἀγγελουδι,
θὲ νὰ φερῶσιν ὁ ἔρωσ μου 'εἶν τὰφρ σὰν λουλουδι.

Τρίτον

Καλότυχος ποὺ ἀγαπᾷ καὶ πάντα 'εἰς τὸ πλευρό του
τὴ βλέπει τὴν ἀγάπη του, τὸ μόνο θησαυρό του
ἐγὼ γυρνῶ μερόνικτα μὲ μάτια δακρυσμένα
καὶ βλέπω, βλέπω μοναχὰ παράθυρα κλεισμένα.
— Ἀχ! λέγω τότε μὲ τὸ τοῦ, ἔτσ' ἦταν γραμμένο! —
κι' ἀναστενάξω καὶ πονῶ καὶ φεύγω καὶ . . . σωμαίνω.

Τέταρτον

'Οποῦνε ἄστρο ἄς κρυφθῆ κι' οποῦνε ἄστρο ἄς φύγη,
γιατὶ ζυπνῶ ἡ ἀγάπη μου, τὰ μάτιά της ἀνοίγει.

Πέμπτον

'Ανοιξε, κόρη λιγερή, τὸ σαχαρένιο στόμα
καὶ πές μου, πές μου νὰ χαρῶ, πῶς μ' ἀγαπᾷς ἀκόμα
πές μου πῶς τοιῶθεις 'εἰς τὴν καρδιά τὸ μαῦρο μυστικὸ μου,
πές μου πῶς θλίβουσαι καὶ σὺ 'εἶν τὸν πόνο τὸν δικό μου.
Μὰ ὄχι, κάλλιο νὰ γελάς ἀγάπη μου χρυσῆ
θῶνε διπλὸς ὁ πόνος μου δευρ πονης καὶ σὺ.

Φιλοδοξία

Ξ Δ Ω Κ' Ξ Κ Ξ Ι

'Εχουν πολὺ δίκαιον οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι αἱ θανατι-
καὶ ἐκτελέσεις, δημοσίᾳ γενόμεναι, συντελοῦν μᾶλλον εἰς
τὴν ἐξαγρίωσιν παρὰ εἰς τὴν περιστολὴν τοῦ ἐγκλήματος.

'Ακόμη περιέρχεται τὰς ἐπαρχίας ἡ λαϊμοτόμος θερί-
ζουσα κεφαλὰς καὶ ἐν τούτοις ἡ πειραχία ἤρε ἀγέρωχον
τὴν κεφαλὴν, καὶ γίνεται μάλιστα συναγωνισμὸς μεταξύ
Πειρατῶν ξένων καὶ Πειρατῶν ἐντοπίων εἰς τὰ παρλιό-
σια θέατρα.

✱

'Αφ' ἧς ἐποχῆς ὁ βασιλεὺς ἐνθουσιασθεὶς ἐκ τῆς ὑποδο-
χῆς εἶπεν, ὅτι ἐντός ὀλίγου αἱ Πάτριαι θὰ καταστῶσιν ἡ
πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, οἱ φίλοι Πατρεῖς ἀ-
γωνίζονται πῶς νὰ ὑπερβῶσι τοὺς ἀτυχεῖς τῆς πρωτεύου-
σης κατοίκους· καὶ ἐν μέρει τὸ κατορθώνουσι. Ἄγνοοῦμεν
ἐὰν θὰ ἔχωσι πλειοτέραν ἀκόνην καὶ περισσύτερα θύματα ἐκ
κοιλιακοῦ τύπου, ἀλλ' ἔχουσι ἀναντιρρήτως πλειοτέρους
ὑποψηφίους δημάρχους καὶ δημοτικούς συμβούλους. Οἱ
ἐκτεθέντες ὡς δημοτικοὶ σύμβουλοι δύο γύφτοι νομίζομεν

ὅτι εἰς μάτην ζητοῦσι τὰς λευκὰς τῶν συμπολιτῶν τῶν
ψήφους, διότι ὅσα σδήποτε λευκὰς καὶ ἂν λάβωσιν οὐδέποτε
θὰ κατορθώσωσι νὰ φανῶσιν ἀσπροπρόσωποι.

✱

Τὸ ὕδωρ εἶνε εἰς τὴν ἡμεροησίαν διάταξιν, καὶ ἀνεξάν-
τλητος περὶ αὐτοῦ γίνεται λόγος. Ὁ λαὸς παραπνεύεται
διότι τὸ ὕδωρ εἶνε ὀλίγον καὶ δὲν ἐπάρκει εἰς τὰς ἀνάγκας
τῆς πόλεως· ὁ δῆμαρχος ἀφ' ἐτέρου καταγγέλλει τὸν οὐ-
ρανόν, διότι δὲν ἔβρεξε καὶ ὑπόσχεται νὰ θεραπεύσῃ βρα-
δύτερον τὰς ἀνάγκας. Ὡστε καθ'αυτὸ εἰπεῖν πρόκειται περὶ
ὕδροθεραπείας τοῦ πάσχοντος δήμου Ἀθηναίων.

✱

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀμέριμος δι' ὅλα τὰ συμβαίνοντα ἐν
τῇ πρωτεύουσῃ ἀπῆλθε χάριν ἀναψυχῆς εἰς ταξιδιον, ἐκ-
δραμῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρις Ἀκράτας.

Οἱ φίλοι του προσδοκῶσι νὰ ἴδωσιν αὐτὸν ἐπανερχόμε-
νον ἀκράτητο . . .

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΥ

Εἶνε καιρὸς κ' ἐγὼ νὰ γείνω ἐνδοξος.
'Απὸ τὴν δόξαν μερικὴ κ' ἐγὼ ζητῶ.
'Ακοῦς ἐκεῖ κατάστασις, βρὲ ἀδελφέ,
Τὸ ὄν μὰ μου μὲ τὴν τσίφρα τὴν χανδρῆ
Νὰ γράφω πάντα μόνος πάνω 'εἰς τὸ χαρτί
Καὶ οὔτε 'εἰς τὰ κινωικά διάφορα
Νὰ μὴ μοῦ τ' ἀναφέρουνε καμμίᾳ φορᾶ,
'Εκεῖ ποῦ γράφουν ὡς γιὰ τὰ μωρὰ παιδιὰ
Ποῦ ἐγῆκαν γῆς ἀκόμα ἀπ' τὴν κόβια τους
Πῶς 'ξέυραν τάχα εὐμορφα τ' Ἀλφάβητο
Καὶ ἐθαύμασι ὁ κόσμος τὴν σοφίαν τους·

'Ακοῦς ἐκεῖ κατάστασις, ἀκοῦς ἐκεῖ;
Τὸ ὄνομά μου μόν' ὁ παπαγάλος μου
Νὰ ἐπαναλαμβάνη, κι' ἄνθρωπος κανεῖς
Νὰ μὴ μοῦ τὸ φανᾶξῃ μὲ ζητωκραυγὰς
Σ' τοὺς ἄρμούς, 'εἰς τὰς ταβέρνας, εἰς τὰ τρίστρατα,
Μὲ μάτια ἀπ' τὴ βετσίνα μισσοφαλιστὰ
Καὶ μὲ λαρυγγί βραχιασμένον ἀπ' ἀμανί!

'Αχ! πῶς νὰ κάνω, πῶς νὰ κάνω νὰ ἐμβῆ
Τὸ ὄνομά μου εἰς τὸ συνθετήριον
Τῶν τυπογράφων κ' εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ;
Νὰ φέρω 'εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν κοιλιακὸ
Τοῦ βρόχου νὰ γεύσω μὲ φοβίμια
— ν' ἀνοίγουν αἱ κοιλιαὶ τους εἰς τὸν ἥλιο
σὰν νᾶταν ἀπριλιάτικα τριαντάφυλλα! —
Νὰ κάνω νὰ λυστάξουν ὅλους γιὰ νερὸ
Καὶ νὰ φωνάζουν: βρῦσαι! ὡς νὰ θηρεθοῦν
'Απὸ τὰς βρῦσαις καὶ ν' ἀρχίσουν τὰς βρῦσαις.
Καὶ νᾶβγω ἔτσι σὰν τὸν Σούτσο δῆμαρχος.

'Αχ! τί νὰ κάνω ν' ἀποκτήσω ὄνομα
Μὲς 'εἰς τὰ παλάτια, 'εἰς τὰ καλύβια, 'εἰς τὰ χωριά